

Gyöngymondatok.

(Ujkori íróktól.)

Dicsekedés.

Egy becsületes ember sem dicsekszik jó szerencsével, bármily büszke legyen is vele. *Sand Gy.*

Az igazlelkű ember nem dicsekedik sem magával, sem tetteivel. *Smiles.*

Dicséret.

A dicséret szelid hangja a megmérhetetlen terhek elhordozására inkább megerősít, mint a hogy a fenyegetés megterhelni képes. *Saphir.*

A dicséret szüksége bevegnyül érzelmességünk első nyilatkozataiba; senki sem emlékezik közülünk azon korszakra, mikor e kivánság benne meg nem lett volna. *Bentham.*

Mikor az ember érzi magában, hogy jót tett, egy kevéssel több vagy kevesebb helyeslés belső elégteltségéhez sem nem teszen semmit is, sem attól el nem veszen. *Sand Gy.*

Nagyoktól dicsértetni annyi, mint szélfuvás. *Corneille Tamás.*

Az együgyűség dicséri azt, a mit sokan dicsérnek, és a félelem azt, a mit megbuktatni nem tud. Sokakat megénekel az önérdék, és dicsérettel halmoztatik el, a kit minden ténye gyaláz. *Hagedorn.*

A dicséret a bölcsnek hasznos, a bolondnak árt. *Petrarka.*

Az embergyűlölő nem tud dicsérni, megkülönböztető képességét lelkülete megzavarta. A hizelgő dicséretének nincs hitele s értéke. A dicsvágyas, csak azért dicsér, hogy ő is kölcsönbe dicsértessék; s nagyon feltünteti, hogy nem úgy érez, a mint szól. A kis értelműek mindent nagyra becsülnek, mert nincs értékismeretök; nem emberei sem a nagybecsülésnek, sem a megvetésnek. Az irigy senkit sem dicsér, félve, hogy másokat magához hasonló érdemre ne emeljen. A becsületes ember illően dicsér, mert több öröme van igazat adni, mint magát mások kissebbitésével nagyolni. *Lambert örgrófné.*

Az arany felosztható, de a dicséret nem. *Lafontaine.*

Legkedvesebb gyönyör, azoktól dicsértetni, kiket mindenki dicsér. *Lafontaine.*

Bizonyos nemű vadság volna, minden dicséretet közönyösön visszautasítani; érzéssel kell venni a jóakaratu dicséretet a dicséretes dolgokért. *La Bruyere.*

Gyűjtötte: KISS MIHÁLY.

Irodalmi Értesítő.

Demeter Dénes költeményei. Hit, haza, szerelem. E czim alatt bocsátott közre Demeter D. papjelölt egy csinos kötetet, *Főt. Sepsi-Kilyéni Ferencz József*, unitárius püspök, kir. tanácsosnak ajánlva. — Nemes eszmék hevitik az ifjú kebelt, érzelmek árja ragadja a szívet. Kifejezni ezeket úgy, hogy mások is megértsék, ez a legelső kellék. És e verseknek megvan ez érdeme: az érthetőség. Több sikerült költeményt olvashatni köztük, melyek az ifju szerzőnek dicséretére válnak, s a melyeket olvasva csakis azt mondhatjuk: tovább és fölebb! A kötet ára 1 forint.

A Theologiai ismeretek tárából, melyet Zoványi Jenő kolozsvári ev. ref. lelkész szerkeszt, megjelent a II-ik füzet. Az *Augustana confessio*-tól a *Böjt*-ig halad. A mit az első füzetről irtunk, ugyanazt a jót irhatjuk a másodikról is: jól szerkesztett hasznos vállalat, mely pártolást érdemel. A 12 füzetre tervezett munka ára előfizetéssel 5 frt, mely két részletben is fizethető, füzetenként fizetve egy füzet 50 kr.

A pozsonyi rendkívüli törvényszék és a gályarabok története. 1674—1676. A protestáns nagy közönség számára írta *Borsos István*, pápai ev. ref. főgymn. tanár. Szomoru korszaknak dicső története: a kath. inquisitio és prot. lelkészek mártysága, mit szerző gondos részletességgel ír le. Munkája valóban megérdemli, hogy a protestáns nagy közönség olvassa és belőle tanulságot vonjon. Hanem ezt már talán mégis másképp fogja levonni, mint a szerző bezáró soraiiban tette, hol az unitáriusokkal szemben inti a magyar protestánsokat. 76 lapon kath. inquisitorról és jezsuiták-okozta borzalmas dolgokról beszélni és a 77-iken a jezsuitáktól nem kevésbé üldözött eme szabadelvű, türelmes magyar protestánsok, az unitáriusok ellenében vonni közelebbi hitfelei számára következtetést, ez történelmi képtelenség. Különben a munka ára 20 kr.

Zur ungarischen Reformationsgeschichte czim alatt *Dr. Szlávik*, eperjesi theologiai tanár a Gothában megjelenő *Zeitschrift für K. G.*-ben érdekes tanulmányt irt közelebről. A tanulmány első része: „Die Schola Hungarica von Wittenberg“ s a második: „Leonhard Stöckel“, melyekben Wittenberg befolyását és Stöckel, felsőmagyarországi lelkes hitújítót alaposan ismer-teti. *Dr. Szlávik* elismerésre méltó szolgálatot tesz, midőn a külföld számára ily tanulmányokat ad közre a magyar protestánsok történeteiről.

A magyar irodalom története. Irta *B o d n á r Zsigmond*, egyetemi magántanár. XV. füz. E füzetben *Péczely József*, *Ányos Pál*, *Kármán József*, *Baróti Szabó Dávid*, *Dugonics András*, *Gvadányi stb.* munkásságát tárgyalja szerző. A füzet méltán sorakozik a kitünő tollal irt mű többi füzeteihez.